

I. Bakalářská práce

Vedoucí práce: prof. PhDr. Jaromír Homolka, CSc.

Kateřina Hladká: Madona kláštera augustiniánů kanovníků v Třeboni.

Posudek vedoucího práce:

Stačí nahlédnout do známé knihy Clasenovy, aby bylo alespoň zhruba jasné před jakým nesnadným úkolem slečna Hladká stála. První a základní poznámka posudku se proto přirozeně týká bibliografie: přestože zabírá takřka šest strojopisných stránek, je značně neúplná – i když na druhé straně prakticky všechny hlavní práce v jejím seznamu jsou. Z toho pak vyplývá také neúplný a nedostatečný systematický přehled dosavadního bádání.

Jasně je vidět, že sl. Hladká vyšla ze studia jedné madony – treboňské - a jí nejbližších kusů, tj. Madony vimperské a v Chlumu nad Ohří. Vzájemný vztah těchto tří soch a jejich vývojný význam je také centrálním problémem předložené práce. Jde problém, který byl ve starší české literatuře diskutován též monograficky (Sborník FF k počtě prof. Květa; kolek. Monografie o Mistru Týnského Ukřižování), který však autorka předložené práce postavila do jistě míry nově.

Druhá část její práce, t.j. stylový rozbor uvedených tří madon představuje po mém soudu zdařilý pokus o osobní přístup k řešení nesnadné problematiky (i když lze mít výhrady k jejímu pojetí metody formální analýzy). Výsledky, ke kterým dospěla zejména při pokusu o postižení vývojových tendencí ztělesněných těmito plastikami, lze proto mít za vážný přínos ke studiu tak složitého uměleckého komplexu, jakým je umění tzv. krásného slohu. Místy litujeme, že autorka formulovala svoje závěry příliš střídmě a stručně. Zůstává však problémem, zda lze Treboňskou madonu hodnotit jenom podle vztahu k předpokládaným krásnoslohým vzorům (např. Madony krumlovské), anebo zda by bylo historicky relevantnější hledisko širší.

Také kapitola věnovaná chronologii přináší některé nové podněty. Problémem je asi autorčino pojetí dílny apod. Škoda, že se více nezamýšlí nad metodickými problémy -měla by na to. V celku pak lze říci, že autorka prokázala schopnost uměleckéhohistorického myšlení a práce, takže v tomto bodě překročila nároky kladené na bakalářskou práci.

Doporučuji proto, aby předložená práce byla přijata jako základ obhajoby.

V Praze dne 24.8.2007

prof. PhDr. Jaromír Homolka, CSc.